

## Arrest

nr. 226 879 van 30 september 2019  
in de zaak RvV X / IV

In zake:       1. X  
                  2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. JACOBS  
Kroonlaan 207  
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

---

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IV<sup>e</sup> KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 3 juni 2019 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 april 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 juli 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 september 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de tweede verzoekende partij en haar advocaat F. JACOBS die tevens eerste verzoekende partij vertegenwoordigt, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 3 juli 2018 België is binnengekomen, diende op 19 juli 2018 een verzoek om internationale bescherming in.

Verzoekster, die volgens haar verklaringen op 30 juli 2018 België is binnengekomen, samen met haar vijf minderjarige kinderen, diende op 2 augustus 2018 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 30 april 2019 nam de commissaris-generaal de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen werden verzoekers bij aangetekende brief van 3 mei 2019 ter kennis gebracht.

De beslissing genomen in hoofde van verzoeker is de eerste bestreden beslissing, die luidt als volgt:  
"Asielaanvraag: 19/07/2018  
Overdracht CGVS: 21/08/2018

*U werd gehoord op het Commissariaat-Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) op 28 november van 11.08 uur tot 16.19 uur. Uw advocaat meester Cécile Taymans loco meester Franz Geleyn was gedurende heel dit gehoor aanwezig. U werd een tweede maal gehoord op 27 februari 2019 van 12.05 uur tot 13.35 uur. Uw advocate meester De Maeyer loco meester Geleyn was gedurende het hele gehoor aanwezig. U werd telkens bijgestaan door een tolk die het Pashtu machtig was.*

#### **A. Feitenrelaas**

*U bent een Afghaans staatsburger van Pashtu origine, geboren op 15 juni 1994 in Wardak. U woonde in Wardak tot u drie à vier jaar oud was. Hierna verhuisde u met uw familie naar Kabul, waar jullie woonden in de regio van Khoshal Khan. In het jaar 2012 studeerde u af van de secundaire school. Op 5 oktober 2013 vertrok u naar Londen. U studeerde voor één jaar in Manchester en vervolgde het voorbereidend jaar voor de opleiding computerwetenschappen. In 2014, na het vervolmaken van dit jaar, keerde u terug naar Afghanistan. In het begin van het jaar 2015 ging u enkele dagen terug naar Manchester om een paar gemiste examens in te halen.*

*In 2016 reisde u enkele dagen naar India omdat u overwoog daar te studeren. Hierna keerde u terug naar Afghanistan. Op 3 november 2016 vertrok u naar Oekraïne, waar u studeerde aan de 'Sumy National Agrarian University'. Gezien de lessen doorgingen in het Russisch, moest u zichzelf eerst in de Russische taal bekwamen. Na 6 maanden les te hebben gehad in Oekraïne, keerde u voor een korte tijd terug naar Afghanistan.*

*Drie of vier dagen na uw terugkomst in Afghanistan ging u met enkele vrienden naar de Karwan universiteit in Kabul. Hier leerde u L. kennen, een Pashtu meisje dat van Paghman afkomstig was. U kreeg haar nummer en zag haar de daaropvolgende periode dagelijks. L. vertelde u dat zij reeds sinds was uitgehuwelijkt aan iemand anders. Ongeveer een tiental dagen later, op 13 juli 2017, keerde u terug naar Oekraïne. In deze periode bleef u contact houden met L. Jullie relatie werd serieuzer en u dacht aan trouwen.*

*Op 9 januari 2018 keerde u terug naar Afghanistan voor het trouwfeest van een nonkel, dat plaatsvond op 11 januari 2018. Uw moeder, H. F. (CGVS (...), O.V. (...)), vertelde u na het trouwfeest dat het ook voor u tijd werd om te trouwen. U vertelde uw moeder over L. U vroeg haar om bij de familie van L. langs te gaan om haar hand te vragen. Hoewel uw beide ouders aanvankelijk weigerachtig stonden tegenover uw relatie met L., kon u uw moeder toch overtuigen langs te gaan. Twintig dagen na het huwelijksfeest van uw nonkel, ging uw moeder voor de eerste keer langs bij de familie van L. Enkel de moeder van L. was thuis, die vertelde dat ze het voorstel later met haar man zou bespreken. In de twee à drie maanden die hierop volgden ging uw moeder verschillende malen langs bij de familie van L. U stond in deze periode danig onder stress, gebruikte regelmatig drugs en had geen tot weinig contact met uw familie. Op 31 april 2018 ging uw moeder voor de laatste keer langs bij de familie van L. Er werd haar toen verteld dat L. niet met u kon trouwen gezien zij was uitgehuwelijkt aan iemand anders.*

*Twee dagen voor uw vertrek uit Kabul belde u L. op en vroeg u haar of zij met u wou wegvluchten. Zij ging akkoord en op 26 mei 2018 vertrokken jullie samen. Jullie vluchtten naar uw zus die in Peshawar woonde. U verbleef voor 19 dagen bij uw zus. Met een vals Pakistaans paspoort reisde u met het vliegtuig van Pakistan naar Turkije. L. bleef achter bij uw zus in Peshawar, waar zij momenteel nog steeds verblijft. U verbleef gedurende 20 dagen in Istanbul. U reisde opnieuw met het vliegtuig, dit keer met een vals Turks paspoort, naar Europa. U wist niet in welk land u aankwam. Van daaruit reisde u 11 uur met de wagen vooraleer u in België arriveerde. U bereikte België op 3 juli 2018. U diende een asielaanvraag in op 19 juli 2018. Na uw vertrek uit Kabul had u geen contact meer met uw familie.*

*Een dag na jullie vertrek kwam de vader van L. met zijn gezin langs bij u thuis. Haar vader vermoedde onmiddellijk dat u er met zijn dochter vandoor was gegaan. De familieleden van L. kwamen verschillende keren bij uw familie langs. Een van de ooms van L. stond op goede voet met M., de neef van S., een voormalig parlementslid. Deze oom kwam een aantal keer bij uw familie langs met gewapende mannen. De familie van L. dreigde ermee uw twee minderjarige zussen mee te nemen. De bedreigingen werden zo ernstig dat uw familie besliste Kabul te ontvluchten. Zij reisden met een geldig visum naar Turkije. Uw vader raakte vermist bij de oversteek per boot naar Griekenland.*

*U zag uw moeder, broers en zussen in België terug ongeveer een maand na uw aankomst hier. Uw moeder vertelde u wat er gebeurd was na uw vertrek uit Kabul.*

*Na uw vertrek uit Afghanistan, werd de vader van L. aangevallen door de familie van de jongen aan wie zij beloofd was.*

*Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten voor: uw originele Afghaanse taskara, uw Afghaanse rijbewijs, uw schooldiploma van de 12de graad, uw oude reispas (geldig van 13 maart 2013 tot maart 2018, met visums van Pakistan, India en het Verenigd Koninkrijk), een bibliotheekkaart uit Oekraïne, drie documenten in verband met het werk van uw vader, twee foto's waarop de vader van L. staat nadat hij gewond geraakte, drie foto's van de nonkel van L. samen met een groep gewapende mannen, één foto van L. en haar familie en drie medische documenten. Uw moeder legde eveneens twee medische documenten voor.*

## **B. Motivering**

*Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-Generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.*

*Zo verklaarde u tijdens uw gehoor op de DVZ last te hebben van stress. U zou zich vaak slecht voelen omwille van het leed dat u hebt ondergaan en verklaarde dat u in staat was zichzelf fysiek te pijnigen. In het opvangcentrum zou men u kalmeer en slaapmiddelen geven. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd het persoonlijk onderhoud gevoerd met een protection officer met expertise in het interviewen van kwetsbare personen. In dit verband dient opgemerkt te worden dat zich geen specifieke problemen of moeilijkheden voordeden tijdens het verloop van beide gehoren op het CGVS. In tegendeel, u slaagde erin gedurende beide gehoren omstandige en gedetailleerde verklaringen af te leggen met betrekking tot uw relaas. Op geen enkel moment bleek tijdens de gehoren dat uw psychologische toestand u verhinderde om uw verhaal te kunnen vertellen.*

*Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd werden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.*

*U beweert bij terugkeer naar Afghanistan te vrezen voor de familie van L.– die dichtbij de familie van de machtige personen M. en S. zouden staan – aangezien u met hun dochter bent gevlucht zonder toestemming (CGVS R. I p. 8).*

*Er dient echter te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.*

*De door u geschetste gang van zaken en aangehaalde incidenten zijn immers niet geloofwaardig.*

*Vooreerst beweerden u en uw moeder dat u een relatie had met L., die reeds zou zijn uitgehuwelijkt. Noch u, noch uw moeder kunnen door middel van jullie verklaringen aannemelijk maken dat u een relatie had met een meisje dat effectief was uitgehuwelijkt.*

*Om te beginnen legde u manifest tegenstrijdige verklaringen af omtrent het moment waarop L. u voor de eerste maal vertelde dat zij was uitgehuwelijkt. Zo verklaarde u tijdens uw eerste gehoor op het CGVS dat L. u telefonisch vertelde dat zij was uitgehuwelijkt. U was op dit moment in Oekraïne. U zou L. drie, vier maand hebben gekend op het moment dat zij u dit nieuws vertelde (CGVS R. I p. 13). Toen u tijdens uw tweede gehoor op het CGVS dezelfde vraag werd gesteld, verklaarde u echter dat L. u telefonisch vertelde dat ze was uitgehuwelijkt op een moment dat u in Kabul was, meer bepaald nadat u voor de eerste keer uit Oekraïne was terug gekeerd. U zou L. op dit ogenblik nog maar drie of vier dagen hebben gekend (CGVS R. II p. 4). Geconfronteerd met de verklaringen uit uw eerste gehoor, verklaarde u dat L. u op verschillende momenten verteld had dat ze was uitgehuwelijkt. Eén van deze keren zou in Kabul zijn geweest, een andere keer toen u in Oekraïne was (CGVS R. II p. 8).*

*Deze uitleg volstaat niet voor het verklaren van deze tegenstrijdigheden. Tijdens het eerste gehoor werd immers uitdrukkelijk gevraagd wanneer L. u hierover voor de éérste maal verteld had.*

Bovendien verklaarde u dat u, toen u dit nieuws in verband met L. hoorde, de weg kwijt was en niet wist wat te doen (CGVS R. I p. 13). Ook tijdens het tweede gehoor werd duidelijk gevraagd wanneer L. u dit voor de eerste keer had verteld. Gezien het gaat om een ingrijpend en cruciaal moment in uw relatie met L. kan dan ook van u verwacht worden dat u hierover consistente verklaringen zou afleggen. Het feit dat u hier niet in slaagt, en dat u zowel over het moment in de tijd (u kende L. enkele dagen vs enkele maanden) als de plaats waar u zich bevond (in Kabul vs. in Oekraïne) toen u dit uiterst belangrijke nieuws hoorde dermate tegenstrijdige verklaringen aflegt, doet ten zeerste afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Bovendien is het zeer opmerkelijk dat u zo weinig zou weten over de persoon aan wie L. was uitgehuwelijkt. Zo verklaarde u de naam van die persoon niet te kennen, wist u niet tot welke stam deze behoorde, noch wist u of deze persoon even oud of eventueel veel ouder dan L. was. U wist evenmin of deze persoon werkte of studeerde. U kon slechts vertellen dat deze persoon uit Paghman afkomstig was. Gevraagd welke etnie deze man had, verklaarde u aanvankelijk zelfs dit niet te weten, om vervolgens te verklaren dat hij volgens u Pashtu was (CGVS R. II p. 3-4). U verklaarde verder dat deze persoon een kennis of verre familie was van M. en S. (CGVS R. II p. 3-4). M. zou een heel machtig persoon zijn die eigendommen van mensen afneemt en zou daarenboven de neef zijn van S., een voormalig parlements lid. De autoriteiten zouden niets tegen M. kunnen beginnen (CGVS vragenlijst R. nr. 3.5, CGVS R. I p. 18). U verklaarde nooit naar deze persoon, aan wie L. was beloofd, te hebben geïnformeerd omdat het u niet interesseerde (CGVS R. II p. 3-4). Deze houding is echter zeer opmerkelijk. Het lijkt immers weinig waarschijnlijk dat u, indien u te weten kwam dat uw vriendin, van wie u zoveel hield dat u het risico nam om tegen de wil van haar familie met haar te vluchten, was uitgehuwelijkt aan iemand die connecties had met M., volgens uw verklaringen iemand die zo machtig was dat hij boven de wet stond, u niet geïnteresseerd zou zijn te weten te komen wie deze persoon juist was en u zelfs geen duidelijke verklaringen zou kunnen afleggen over de manier waarop deze persoon aan M. en S. verwant zou zijn. U wist immers niet zeker of deze persoon een kennis of familielid van M. betrof (CGVS R. II p. 3-4). Deze vage verklaringen over de identiteit van L. gearrangeerde, toekomstige echtgenoot doen wederom afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Verder legden u en uw moeder inconsistente verklaringen af met betrekking tot de manier waarop zij te weten kwam dat L. reeds was uitgehuwelijkt, en over de manier waarop de huwelijksonderhandelingen met de familie van L. waren geëindigd. Zo verklaarde u verschillende keren dat de familie van L. tegen uw moeder vertelde dat L. was uitgehuwelijkt tijdens de laatste keer dat uw moeder langs ging voor een huwelijksaanzoek (DVZ vragenlijst nr. 3.5, CGVS R. I p. 9, 15-16). Gevraagd wat er tijdens dit laatste gesprek tussen uw moeder en de familie van L. werd gezegd verklaarde u immers "Dat zij al uitgehuwelijkt was aan iemand anders en het gaat zeker niet lukken. (...) Dan vertelden ze ja, er is geen oplossing, want ze is al uitgehuwelijkt (...)" (CGVS R. I p. 16). De versie van uw moeder omtrent de huwelijksonderhandelingen is echter anders. Zo verklaarde uw moeder aanvankelijk dat haar tijdens de laatste ontmoeting met de familie van L. in het kader van uw huwelijksaanzoek werd gezegd dat jullie niet telkens opnieuw hoefden te komen, gezien zij er niet mee akkoord waren, gezien zij van Paghman zijn en jullie van Wardak (CGVS H. I p. 13, CGVS H. II p. 4). Gevraagd of de ouders of familie van L. ooit tegen haar hadden gezegd dat L. was uitgehuwelijkt verklaarde zij "Neen, in het begin hadden ze het helemaal niet verteld, anders had ik het heel snel begrepen, ik ben het via de dorpsoudsten te weten gekomen." Gevraagd waarom de familie van L. niet eerder vertelde dat L. was uitgehuwelijkt verklaarde zij: "Dat weet ik ook niet, normaal vertellen ze het helemaal in het begin, maar ik weet niet waarom ze het niet in het begin hebben verteld." (CGVS H. I p. 13). Volgens de versie van uw moeder vertelden de dorpsoudsten, die na uw vertrek uit Afghanistan bij haar langskwamen, dat L. was uitgehuwelijkt aan iemand anders (CGVS H. I p. 13). Toen uw moeder werd geconfronteerd met uw verklaringen, vertelde zij dat de familie van L. haar de laatste keer niet echt had verteld dat L. op naam van iemand anders stond, maar dat zij de hypothetische vraag hadden gesteld: "wat als L. beloofd was aan iemand anders?". Deze hypothetische vraag werd slechts bevestigd toen de dorpsoudsten langskwamen. Deze uitleg herhaalde zij in de opmerkingen over het eerste gehoorverslag die door jullie advocaat aan het CGVS werden bezorgd per mail op 21 december 2018. Deze verklaring volstaat echter niet. U verklaarde immers zelf verschillende keren dat tijdens de laatste ontmoeting tussen uw moeder en de familie van L. werd gezegd dat L. uitgehuwelijkt was aan iemand anders en dat trouwen niet mogelijk zou zijn. Bovendien verklaarde uw moeder uitdrukkelijk dat haar niets eerder over een huwelijk werd gezegd, terwijl zulke hypothetische vraag immers ook een aanwijzing zou zijn.

Gezien het huwelijk met L. voor u zo belangrijk was dat u daarvoor Afghanistan ontvluchtte samen met haar, gezien uw moeder zo intens betrokken was bij het hele proces van de verloving, kan dan ook van jullie verwacht worden dat jullie hier consistente verklaringen over zouden afleggen.

*Uw moeder legde bovendien inconsistente verklaringen af omtrent het ogenblik waarop zij u confronteerde met het feit dat L. reeds was uitgehuwelijkt. Zo verklaarde zij over dit moment: "Die laatste keer toen die ouderen bij ons thuis zijn geweest om die problemen op te lossen, ik zei tegen mijn zoon, ja, ze is al op naam van iemand anders en mijn zoon zei; ja, dat wist ik wel, ze is al op naam van iemand anders maar het telt niet. (...) Ik heb het thuis verteld, mijn zoon ging naar buiten. Op het moment dat hij terug thuis kwam heb ik het verteld." (CGVS H. II p. 5). Gevraagd of de stamouderen vóór of na uw vertrek uit Kabul langskwamen, verklaarde uw moeder echter dat zij slechts na uw vertrek langskwamen (CGVS H. II p. 6). Geconfronteerd met haar eerdere verklaringen volgens dewelke zij u hierover aansprak op het moment dat de stamouderen bij jullie langskwamen, vertelde zij dat hier tweemaal over werd gesproken door haar familie, namelijk op het moment dat zijzelf voor de laatste keer langsging om een huwelijksaanzoek te doen, en op het moment dat de stamouderen bij haar langskwamen. Zij zou hier zelf met u over hebben gesproken na het laatste huwelijksaanzoek bij de ouders van L. en in België in het opvangcentrum (CGVS H. II p. 6). Deze uitleg vormt echter geen afdoende verklaring voor het bestaan van deze discrepantie. Bovendien blijkt uit deze verklaringen van uw moeder wel duidelijk dat zij na de laatste huwelijksaanzoek bij L. reeds zou hebben gehoord dat L. was uitgehuwelijkt. Ook uit uw verklaringen blijkt dit. Zo verklaarde u immers dat uw moeder u zelf verteld zou hebben dat L. reeds op naam van iemand anders stond, waarna u haar aanmoedigde om opnieuw een huwelijksaanzoek bij de familie van L. te doen (CGVS R. II p. 5). Gezien uw moeder volgens jullie beide verklaringen zo nauw betrokken was bij de huwelijksaanzoeken en het hele proces hierrond kan echter wel van haar verwacht worden dat ze zich nog zou herinneren hoe en wanneer ze te weten kwam dat haar pogingen te vergeefs waren. Jullie inconsistente verklaringen hieromtrent doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie relaas.*

*Geheel aan bovenstaande elementen ondermijnen de geloofwaardigheid van het gedwongen huwelijk van L. en doen vermoeden dat L. helemaal niet was uitgehuwelijkt zoals door jullie werd beweerd.*

*De verklaringen die u en uw moeder aflegden over de gebeurtenissen na jullie vertrek konden evenmin overtuigen.*

*Zo kunnen de verklaringen die uw moeder aflegde over de onderhandelingen die gebeurden tussen uw familie en de familie van L. niet overtuigen.*

*Eerst en vooral is het opmerkelijk dat uw moeder niet zou weten tot welke stam L. zou behoren. Zij verklaarde dat L. van Paghman was, maar zou niet weten tot welke stam ze behoort (CGVS H. I p. 10). Toch zou volgens haar verklaringen een ontmoeting tussen de stammenoudsten van jullie stam en van de stam van L. hebben plaatsgevonden in jullie huis. Verder waren de verklaringen van uw moeder omtrent wie er precies aanwezig was bij de stammenonderhandeling niet overtuigend. Zo verklaarde uw moeder dat één van de ooms van L. een heel gevaarlijke persoon was die voor S. of M. aan het werken was en die misschien familie van M. was (CGVS H. I p. 9). Uzelf verklaarde omtrent M. dat deze zo machtig was dat hij boven de wet stond. Uw moeder wist echter niet of M. zelf betrokken was bij de onderhandelingen tussen jullie familie en de familie van L. Gevraagd immers of M. zelf bij jullie geweest was, verklaarde zij aanvankelijk M. niet te hebben gezien. Onmiddellijk hierna te verklaarde zij echter dat ze M. niet kende en dan ook niet wist of hij bij de mannen was die bij jullie langskwamen of niet (CGVS H. II p. 7). Gevraagd wie van de familie van L. aanwezig was bij het overleg tussen de stamoudsten, verklaarde uw moeder spontaan dat zij niet wist of M. hier ook bij was of niet (CGVS H. II p. 8). Uw moeder zou niet weten welke familieleden van L. aanwezig waren. Zij verklaarde dat dit niet tegen haar gezegd werd (CGVS H. I p. 15). Dit is echter zeer opmerkelijk. Gezien niet alleen uit uw verklaringen maar ook uit informatie beschikbaar blijkt dat M. en S. straffeloos over bepaalde gebieden domineren, burgers terroriserend met hun wapens en macht, lijkt het dan ook niet geloofwaardig dat uw moeder niet zou weten of M. zelf aanwezig was bij de onderhandelingen tussen de twee families. Uw moeder was immers zelf aanwezig bij deze onderhandelingen (CGVS H. II p. 8). Zelfs indien zij niet zou geweten hebben hoe M. eruit zag, kan verwacht worden dat zij uit de context van wat er tijdens deze onderhandelingen gezegd werd wel begrepen zou hebben wie er precies aanwezig was, of dat zij tenminste nadien nog de moeite zou hebben genomen te onderzoeken wie er precies aanwezig was geweest tijdens de besprekingen. Het feit dat uw moeder zulke vage verklaringen aflegt over wie er aanwezig was op de stammenonderhandeling waarop het lot van u en de rest van jullie familie werd beslist, doet dan ook ten zeerste afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie relaas.*

*Ook legde uw moeder inconsistente verklaringen af over de rol van haar man tijdens de onderhandelingen. Zo verklaarde zij tijdens haar eerste gehoor op het CGVS immers dat zijzelf met de familie van L. sprak als deze langskwamen, maar ook haar man en haar schoonvader.*

Gevraagd of haar man eveneens contact had met de familieleden van L. antwoordde zij bevestigend en verklaarde ze dat ook hij erbij betrokken was (CGVS H. I p. 15). Tijdens haar tweede gehoor op het CGVS verklaarde zij echter dat haar man wel contact had met de familie van L. in de periode van de huwelijksaanzoeken, maar na uw vertrek niet meer. Zij verklaarde dat uw vader niet aanwezig was bij onderhandelingen met de familie van L. (CGVS H. II p. 9). Indien uw familie daadwerkelijk bedreigd werd door de familie van L. kan echter wel van uw moeder verwacht worden dat zij zich zou herinneren of zij in het onderhandelingsproces hierbij al dan niet werd geholpen door haar man. Haar inconsistente verklaringen hieromtrent doen wederom afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie relaas.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat uw moeder ook inconsistente verklaringen aflegde omtrent de chronologie van de gebeurtenissen die plaatsvonden na uw vertrek.

Zo verklaarde zij aanvankelijk tijdens haar vrij relaas gedetailleerd over verschillende bezoeken van de familie van L. bij jullie thuis. Ze vertelde dat de oom van L. met een aantal gewapende personen en dorpsoudsten langskwam naar jullie huis en de deur kapot probeerde te slaan. Hij werd tegengehouden door die oudsten. Tijdens het gesprek met uw familie dat hierop volgde, werd gezegd dat de familie van L. verwachtte dat uw twee zussen aan hun familie zouden worden afgeven. De volgende dag ging uw moeder naar de lokale politiezone. Toen zij hier te horen kreeg dat de politie haar niet kon helpen, vertrok zij de dezelfde dag in de late namiddag met de rest van de familie (CGVS H. I p. 10). De verklaringen die uw moeder tijdens haar tweede gehoor en de rest van hetzelfde gehoor aflegde, komen hier echter niet mee overeen. Zo verklaarde zij nadien immers dat de familie van L. langskwam met een aantal dorpsoudsten en dat zij dezelfde nacht nog was gevlucht (CGVS H. I p. 10). Ook tijdens haar tweede gehoor verklaarde uw moeder dat het laatste bezoek van de familie van L. aan haar thuis plaatsvond dezelfde dag van haar vertrek. Zij zouden toen met stamleiders zijn langs geweest, zijn binnen gekomen en naar uw zussen hebben gevraagd (CGVS H. II p. 7-8). Er zouden slechts één keer stamleiders van de familie van L. bij jullie thuis zijn langs geweest. Zij zou bij de politie zijn langs geweest enkele dagen voor haar vertrek. Na haar bezoek aan het politiekantoor zou de familie van L. nog verschillende keren zijn langs geweest (CGVS H. II p. 8-9). Uit deze verklaringen blijkt dan ook dat uw moeder eerst naar de politie ging, dat zij nog enkele dagen in Kabul bleef en dat de onderhandeling met de stamleiders plaatsvond na haar bezoek aan het politiebureau, dit in tegenstelling tot het verhaal dat zij aanvankelijk vertelde tijdens haar vrij relaas, waarbij zij verklaarde dat ze naar het politiekantoor ging na de confrontatie met de dorpsoudsten en dezelfde dag nog vertrok. Op het einde van haar tweede interview verklaarde uw moeder bijkomend dat de stamleiders maar één keer bij haar langskwamen, maar dat er voor hun bezoek ook nog oudere mensen waren langs geweest, waarvan ze vermoedde dat het geen stamleiders waren. Deze uitleg volstaat niet voor het verklaren van bestaande discrepantie. Gevraagd immers wie die oudere mensen dan waren, verklaarde uw moeder hen niet te kennen. Zij zouden slechts aanwezig zijn geweest bij het bezoek van de ooms van L. (CGVS H. II p. 12). Indien uw familie werkelijk problemen zou hebben gekend in Kabul kan echter wel verwacht worden dat uw moeder erin zou slagen de verschillende incidenten die plaatsvonden chronologisch te vertellen. Het feit dat zij hier niet in slaagt doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie relaas.

Uw eigen verklaringen over wat er gebeurde na uw vertrek uit Afghanistan bleken eveneens uiterst vaag. Zo verklaarde u tijdens uw gehoor op de DVZ dat er mensen langs u thuis waren geweest die uw twee minderjarige zussen zouden willen meenemen. U zou echter niet weten wie er bij u thuis was langs geweest, noch hoe werd voorkomen dat uw twee zussen werden meegenomen. U wist evenmin wat er met jullie huis in Kabul was gebeurd. U zou hier niet met uw moeder over hebben gesproken, gezien zij een paniekaanval kreeg elke keer u hierover begonnen (CGVS vragenlijst R. nr. 3.5). Tijdens uw gehoor op het CGVS wist u dat dokter B. bij uw familie was langs geweest. U wist echter niet hoeveel keer er mensen na uw vertrek waren langs geweest, maar vermoedde ongeveer 4-5 keer. U wist niet wanneer de laatste keer was, hoeveel tijd er tussen die verschillende bezoeken zat, noch wie er die laatste keer bij uw familie langs kwam. U vermoedde slechts dat F., een van de ooms van L., degene was die had gezegd dat de familie uw zussen in de plaats wou. U wist niet wanneer uw familie Afghanistan heeft verlaten, noch hoe lang na zijn vertrek zij zijn vertrokken. U kan slechts vertellen wanneer zij in België zijn aangekomen (CGVS R. I p. 18). U verklaarde dat uw moeder begon te huilen toen ze vertelde wat er na uw vertrek gebeurd was en u haar daarom vroeg te stoppen met vertellen (CGVS R. I p. 17). Het is echter niet geloofwaardig dat u, indien uw familie werkelijk problemen had gekend omwille van uw vlucht, u niet getracht zou hebben meer te weten te komen over wat er precies gebeurd is.

Het is eveneens opmerkelijk dat u zich niet kon herinneren wanneer u van dit nieuws op de hoogte werd gebracht. U kon slechts vertellen dat uw moeder u dit vertelde nadat jullie elkaar terugzagen in België en dat jullie toen in het opvangcentrum in Pondrome waren. U kon zich echter niet herinneren hoe lang nadat u uw moeder voor het eerst had terug gezien, zij dit aan u vertelde (CGVS R. I p. 17-18).

*Er kan echter wel verwacht worden dat dergelijke boodschap – nl. het vernemen van het feit dat ook uw familie problemen had gekend in Afghanistan omwille van uw vlucht - enige indruk op u zou achterlaten en dat u zich dan nog zou herinneren wanneer uw moeder u precies vertelde wat haar was overkomen. Uw vage verklaringen doen dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie relaas.*

*Tijdens het overlopen van de fiche in verband met uw bijzondere procedurele noden op de DVZ haalde u aan zich slecht te voelen omwille van ondergane 'martelingen'. U zou hierdoor zelfs in staat zijn uzelf te pijnigen (zie vragenlijst 'bijzondere procedurele noden' DVZ, R.). Er dient echter opgemerkt te worden dat u tijdens geen enkel gehoor op het CGVS, noch tijdens het overlopen van de CGVS vragenlijst op de DVZ, noch in de opmerkingen die u had over het gehoorverslag enige vermelding maakt van dergelijke feiten. Verder werd uzelf verschillende keren gevraagd naar uw vrees bij terugkeer naar Afghanistan. U haalde slechts aan de familie van uw vriendin L. te vrezen en verklaarde geen andere vrees te hebben. U had evenmin problemen met de autoriteiten of medeburgers in uw land van herkomst (CGVS vragenlijst R. nr. 3.5 en nr. 3.8, CGVS R. I p. 19, CGVS R. II p. 8). Indien u werkelijk martelingen had ondergaan die een invloed zouden hebben op uw vrees bij terugkeer, kan echter wel van u verwacht worden dat u hierover zou vertellen. Het feit dat u nalaat hierover te spreken en deze bewering evenmin met documenten kan staven, doet dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid hiervan.*

*Verder dient opgemerkt te worden dat u en uw moeder verklaarden dat uw vader in het verleden werkzaam is geweest voor UNDP (United Nations Development Programme). U en uw moeder verklaarden dat uw vader tot 2015 voor de UNDP werkte, toen hij zou zijn bedreigd door de Taliban. Sinds uw vader met zijn werk voor UNDP was gestopt zouden jullie niets meer van de Taliban hebben gehoord (CGVS vragenlijst nr. 3.7 H.). Tijdens haar gehoor op het CGVS verklaarde uw moeder eveneens dat uw vader in het verleden drie dreigbrieven van de Taliban kreeg en verschillende dreigtelefoontjes ontving waarin gezegd werd dat hij met zijn werk moest stoppen. Nadat uw vader met zijn werk voor UNDP was gestopt in 2015, zou hij echter geen problemen meer hebben gehad met de Taliban. Hij zou daarenboven nooit andere problemen hebben gehad omwille van deze job (CGVS H. I p. 6).*

*Het CGVS meent echter dat er op basis van verschillende elementen ernstig kan worden getwijfeld aan jullie bewering dat uw vader tot recent voor de UNDP werkte én dat hij omwille van zijn werk door de Taliban zou zijn bedreigd. Zo is het zeer opvallend dat jullie geen enkel recent document voorlegden in verband met de tewerkstelling van uw vader. De drie attesten die jullie neerleggen met betrekking tot het werk van uw vader tonen slechts aan dat uw vader als accountant bij Care International in Afghanistan heeft gewerkt van juli 1997 tot maart 2003 en bij UNDP in de periode van 2003 tot mei 2005. Het derde attest toont aan dat hij in 2007 gepromoveerd werd tot 'deputy programme manager'. Indien uw vader werkelijk tot 2015 voor de UNDP zou hebben gewerkt, kan redelijkerwijze worden verwacht dat jullie deze tewerkstelling (en de problemen die hij omwille van dit werk zou hebben gekend) met meer recente documenten zouden kunnen staven. Voorts dient opgemerkt te worden dat de verklaringen van u en uw moeder over het werk van uw vader uiterst vaag bleven. Zo wist u niet wanneer uw vader met deze job was begonnen, wist u niet wat uw vader daar deed, noch op welk departement hij werkte. U wist niet welke taken en verantwoordelijkheden uw vader had en kon slechts zeggen dat hij een bureaufunctie had (CGVS R. I p. 6). Uw moeder vertelde wel dat haar man in de computerafdeling werkte, maar wist niet wat hij daar deed, wist evenmin wat diens taken of verantwoordelijkheden waren,... (CGVS H. I p. 5-6). Indien uw vader de laatste jaren voor uw vertrek effectief nog voor de UNDP werkte én indien hij omwille van deze job zou zijn bedreigd, kan redelijkerwijze worden verwacht dat u en uw moeder toch meer over zijn werkzaamheden zouden kunnen vertellen, quod non in casu. Daarenboven vermeldde u tijdens het interview bij de DVZ op geen enkel moment dat uw vader omwille van zijn werk problemen zou hebben gekend met de Taliban. U verklaarde ook uitdrukkelijk dat u behalve de problemen met de familie van L. geen andere vrees kende in Afghanistan (DVZ verklaring nr. 3.5), wat toch opmerkelijk is indien uw vader effectief zijn job zou moeten hebben opgeven omwille van bedreigingen door de Taliban. Ten slotte, zelfs indien uw vader werkelijk tot recent voor de UNDP zou hebben gewerkt en hij werkelijk zijn job moest opgeven omwille van bedreigingen, wat zoals gezegd geenszins is aangetoond, kan worden verwezen naar de verklaringen van uw moeder als zouden jullie na het opzeggen van het werk van uw vader in 2015 niets meer van de Taliban hebben gehoord (CGVS H. I, p. 6), wat er evenmin op wijst dat er in jullie hoofde een gegronde en actuele vrees zou bestaan omwille van het werk van uw vader in het verleden.*

*Uw moeder verklaarde tijdens haar gehoor eveneens een vrees te hebben voor haar minderjarige kinderen omwille van de algemene situatie in het land. Ze verklaarde: "door de algemene onveilige situatie waren ze ook niet veilig in Afghanistan. Er wordt gif gespreid op gezichten van meisjes die naar school gaan, verkrachtingen, ontvoeringen, ze waren daardoor ook niet veilig" (CGVS H. I p. 16).*

*Jullie zouden dergelijke zaken nog niet hebben meegemaakt, maar dit zou in de toekomst nog kunnen komen (CGVS H. I p. 16). In verband met de algemene omstandigheden in de stad van Kabul dient verwezen te worden naar onderstaande paragrafen waarin de veiligheidssituatie wordt beschreven. Jullie kunnen niet aannemelijk maken dat jullie meer risico zouden lopen om slachtoffer te worden van veiligheidsincidenten louter en alleen omdat u zussen heeft die onderwijs zouden willen genieten. Zo blijkt immers uit de verklaringen van uw moeder dat uw zussen, die reeds 16 en 17 jaar zouden zijn, in het verleden dergelijke zaken nog niet meemaakten. Dergelijke vrees is dan ook louter hypothetisch. Bovendien blijkt uit de verklaringen van zowel u als uw moeder dat jullie in het verleden in een zeer comfortabele financiële positie zaten. Er kan dan ook aangenomen worden dat uw familie in staat zouden zijn uw zussen in veilige omstandigheden naar school te sturen.*

*Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker ook een subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.*

*Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan van 30 augustus 2018 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5b8900109.html> of <https://www.refworld.org>) en de EASO Country Guidance note: Afghanistan van mei 2018 (pag.1, 71-77 en 83-84, beschikbaar op <https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/easo-country-guidance-afghanistan-2018.pdf> of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) in rekening genomen.*

*Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.*

*UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer is van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werd. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan.*

*In voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Afghanistan verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.*

*In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan.*



*Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.*

*Zowel uit de UNHCR Guidelines, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er slechts een beperkt aantal provincies te kampen heeft met een voortdurende en open strijd tussen AGE's en de Afghaanse veiligheidsdiensten, of tussen AGE's onderling. De situatie in deze provincies worden vaak gekenmerkt door aanhoudend en wijd verspreid geweld dat veelal de vorm aanneemt van ground engagements, luchtbombardementen, IED's, etc. In deze provincies vallen veel burgerslachtoffers te betreuren, en het geweld dwingt burgers om hun woonplaats te ontvluchten. De mate van willekeurig geweld in de provincies waar zich een voortdurende open strijd afspeelt, is dermate hoog dat er slechts minimale individuele elementen vereist zijn om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies vinden weliswaar met enige regelmaat incidenten plaats, maar kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van open combat of hevige en voortdurende of onderbroken gevechten. De omvang en de intensiteit van het geweld zijn er beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten wordt. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er wat deze provincies betreft niet kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien een verzoeker aannemelijk maakt dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestaan die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhogen (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 28). Tot slot zijn er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag is dat in het algemeen kan gesteld worden dat er geen reëel risico bestaat voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvindt in de provincie.*

*Inzake de veiligheidssituatie wordt voorts vastgesteld dat de situatie in de steden, vooral in de provinciehoofdplaatsen, sterk verschilt van deze op het platteland. De meerderheid van de steden staan immers onder controle van de Afghaanse overheid, die de infiltratie van insurgents in de steden tracht te voorkomen door in te zetten op een verhoogde aanwezigheid van militaire en politionele diensten. In het algemeen worden Afghaanse steden dan ook relatief veiliger geacht dan rurale gebieden. Dat is ook de reden waarom vooral stedelijke gebieden een toevluchtsoord vormen voor burgers die het geweld in de rurale gebieden wensen te ontvluchten.*

*Het gros van het geweld dat in de grootsteden plaatsvindt kan toegeschreven worden aan AGE's die in deze stedelijke gebieden actief zijn, en die met hun acties voornamelijk leden van de Afghaanse veiligheidsdiensten, overheidsmedewerkers, en buitenlandse (diplomatieke) aanwezigheid viseren. Het geweld dat in de grootsteden er plaatsvindt is dan ook doorgaans doelgericht van aard en neemt er in hoofdzaak de vorm aan van aanvallen op 'high profile' doelwitten, doelgerichte moorden en ontvoeringen. Met 'high profile' doelwitten worden overheidsgebouwen, overheidsmedewerkers, gebouwen en leden van de Afghaanse veiligheidsdiensten, alsook plaatsen met een internationale diplomatieke, militaire, humanitaire, supranationale of andere aanwezigheid bedoeld. Omwille de aard van de doelwitten die geviséerd worden, is het gros van de aanslagen die in de steden plaatsvindt op bepaalde plaatsen in een stad geconcentreerd. Hoewel veel van deze doelgerichte aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijk collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn van de opstandelingen.*

*Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de stad Kabul te worden beoordeeld.*

*Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation december 2017 (pag. 1-74, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5ac603924.html> of <https://www.refworld.org>); het EASO Country of Origin*

*Information Report : Afghanistan Security Situation- Update – mei 2018 (pag. 1-34, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5b3be4ad4.html> of <https://www.refworld.org>; en de COI Focus Afghanistan: Security situation in Kabul city van 24 april 2018, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_afghanistan\\_security\\_situation\\_in\\_kabul\\_city.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_security_situation_in_kabul_city.pdf) of <https://www.cgvs.be/nl>)* blijkt dat nationale en internationale veiligheidstroepen prominent aanwezig zijn in de stad. Voorts blijkt dat de regering, het Afghaanse Nationale Leger (ANA) en de Afghaanse Nationale Politie (ANP) de situatie in Kabul relatief goed onder controle hebben. De stad is, net zoals bijna alle provinciehoofdsteden stevig in handen van de overheid en relatief veilig. Omwille van de hoge concentratie aan overheidsgebouwen, internationale organisaties, diplomatieke compounds, en internationale en nationale veiligheidsdiensten, verschilt de veiligheidssituatie in de stad Kabul van de situatie in de meeste andere Afghaanse districten en provincies.

*Niettegenstaande het geweld in Kabul stad slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de stad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Kabul stad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om de stad Kabul te verlaten.*

*Uit de beschikbare informatie blijkt dat de stad Kabul ruw geschat 3,5 à 5 miljoen inwoners heeft en dat er voor het jaar 2017 in de stad 1612 burgerslachtoffers vielen ingevolge zelfmoord- en complexe aanslagen. Het gros van het geweld dat in de hoofdstad plaatsvindt, kan toegeschreven worden aan de AGE's die in de stad actief zijn en er complexe aanslagen plegen. De terreuraanslagen die zij in de onderzochte periode pleegden, kaderen binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de stad Kabul, met name gecoördineerde en complexe aanslagen die gericht zijn tegen "high profile" doelwitten waarbij de internationale aanwezigheid en Afghaanse autoriteiten worden gevisieerd. Het geweld in de stad is voornamelijk gericht tegen Afghan National Security Forces (ANSF), overheidsmedewerkers, en buitenlandse (diplomatieke) aanwezigheid. Hoewel veel van deze aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijk collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn van de opstandelingen in Kabul. Daarnaast heeft IS sinds 2016 enkele grootschalige aanslagen gepleegd, waarbij moskeeën en evenementen van de sjiitische gemeenschap gevisieerd werden. Verder worden ook religieuze en tribale leiders die samenwerken met de overheid, moskeeën, leden van de clerus, alsook journalisten en mensenrechtenactivisten gevisieerd.*

*Omwille de aard van de doelwitten die gevisieerd worden, is het gros van de aanslagen op bepaalde plaatsen in de stad Kabul geconcentreerd. Verder blijkt dat willekeurige aanslagen met veel burgerdoden maar zonder aanwijsbaar doelwit niet voorkomen in de stad, ook tijdens piek van aanslagen in januari 2018. De impact van de beschreven aanslagen is verder niet van dien aard dat het inwoners van de stad dwingt hun woonplaats te verlaten. Bovendien blijkt de stad een toevluchtsoord te zijn voor burgers die het geweld in andere districten en provincies ontvluchten.*

*Niettegenstaande er zich in de hoofdstad Kabul met enige regelmaat complexe aanslagen voordoen, kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er dat de mate van willekeurig geweld in Kabul stad niet dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar Kabul stad aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van de artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.*

*U laat echter na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Kabul. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.*

*De door jullie voorgelegde documenten kunnen niets wijzigen aan bovenstaande vaststelling. Uw paspoort, rijbewijs, taskara bevatten louter persoonsgegevens die in deze beslissing niet in twijfel worden getrokken. Het paspoort dat u voorlegde aan het CGVS was geldig van 2013 tot 2018. U vertelde bovendien dat u een nieuw paspoort had waarop de biometrische gegevens werden genoteerd en dat dit paspoort niet meer geldig was (CGVS R. I p. 3). U legde dit nieuwe paspoort echter niet voor. Uw moeder zou het nieuwe paspoort hebben meegenomen tijdens haar reis naar Europa en zou het hebben moeten afgeven aan de smokkelaar in Turkije (CGVS R. I p. 3). Het attest dat u neerlegde met betrekking tot uw secundair onderwijs toont aan dat u uw middelbare school heeft afgemaakt. Uw bibliotheekkaart toont aan dat u in Oekraïne heeft gestudeerd.*

*De drie attesten die jullie neerleggen met betrekking tot het werk van uw vader tonen slechts aan dat uw vader als accountant bij Care International in Afghanistan heeft gewerkt van juli 1997 tot maart 2003 en bij UNDP in de periode van 2003 tot mei 2005. Het derde attest toont aan dat hij in 2007 gepromoveerd werd tot 'deputy programme manager'. Zoals hierboven reeds werd beargumenteerd kunnen jullie geen vrees met betrekking tot het werk van uw vader aannemelijk maken.*

*Verder legde u nog een foto voor waarop te zien is hoe een grote groep mensen, voornamelijk vrouwen, picknicken in het bos. U verklaarde dat L. en haar familie op deze foto te zien zouden zijn. U brengt echter geen enkel bewijs aan waaruit valt af te leiden dat het meisje op de foto uw vriendin L. zou zijn. Zelfs indien wordt aangenomen dat het L. is die op de foto staat, kan bezwaarlijk uit deze foto afgeleid worden dat u met L. een relatie had, met haar bent weg gelopen en uw familie omwille van deze relatie problemen zou hebben gekend. U legde nog drie andere foto's voor. Hierop zijn telkens verschillende mannen te zien, waarvan sommige gewapend zijn. U verklaarde dat op deze foto's de vader en oom van L. zouden staan. Met deze foto's wil u aantonen dat de oom van L. een belangrijke en machtige persoon is die voor het presidentiële paleis en voor M. werkte (CGVS F. I p. 3). Uit deze foto's kan evenmin worden afgeleid dat de personen die hierop te zien zijn de familieleden van L. zouden betreffen. Bovendien kan aan dergelijke foto's geen enkele bewijswaarde worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. U legde nog twee foto's neer van een oudere man in het ziekenhuis, gekoppeld aan enkele machines. U verklaarde dat deze persoon de vader van L. zou zijn (CGVS R. I p. 19) Uit niets kan echter afgeleid worden dat deze persoon de vader van L. betreft. Evenmin blijkt uit deze foto's omwille van welke reden en in welke omstandigheden hij in het ziekenhuis werd opgenomen.*

*U en uw moeder legde verschillende medische attesten voor. U legde drie medische attesten voor met betrekking tot uzelf. Het eerste medisch attest werd opgemaakt in het opvangcentrum van Pondrôme, opgemaakt op 27 november 2018 en stelt dat u geheugenproblemen zou hebben. Verder staat hierin vermeld u veel stress heeft waardoor u aanzienlijke hoeveelheden cannabis rookt. Uit het attest bleek dat u reeds verschillende behandelingen onderging om te proberen te stoppen met het consumeren van cannabis. Verder legde u nog een attest voor van een neurologisch onderzoek dat gebeurde naar aanleiding van uw geheugenproblemen. In dit attest staat dat u verklaarde een trauma aan uw schedel te hebben opgelopen toen u als kind van een tweede verdieping viel. Na deze val verklaarde u geheugenproblemen te hebben. U vermeldde eveneens uw gebruik van cannabis en Tramadol. U verklaarde verder vooral te vergeten wat u niet belangrijk achtte, zoals namen van personen, had moeilijkheden om uw impulsiviteit te controleren en problemen met slapen. Na onderzoek concludeert de behandelende arts dat de geheugenproblemen geen band hebben met uw val in het verleden. Zij legt een link met een angstig-depressief syndroom en met uw consumptie van medicatie en cannabis. Zij verwijst u door voor psychiatrisch onderzoek. De uitslag van het elektro-encefalogram dat u voorlegde was normaal. U legt geen medische attesten voor van verder psychiatrisch onderzoek. Uit deze attesten blijkt dan ook niet dat uw cognitief geheugen dermate is aangetast dat u niet in staat zou zijn coherente en consistente verklaringen af te leggen. In dit verband kan er trouwens op gewezen worden dat uit een analyse van uw gehoorverslagen blijkt dat u aangaande uw asielrelaas wel degelijk in staat was om gedetailleerde verklaringen en beschrijvingen (namen, data, plaatsen, e.d.) af te leggen. De tegenstrijdigheden die werden vastgesteld tussen uw eigen verklaringen en de verklaringen van uw moeder, betroffen bovendien geen details maar hadden betrekking op elementen die aan de essentie van jullie vervolgingsvrees liggen.*

*De loutere vermelding dat u geheugenproblemen zou hebben, waarbij verder geen informatie wordt gegeven over de aard of de ernst van deze problemen, vormt aldus geen verschuiving voor de die werden vaststellingen gemaakt. Deze attesten vermogen bijgevolg niet om de geloofwaardigheid van uw verklaringen te herstellen.*

*Uw moeder verklaarde zelf ook medicatie te gebruiken en last te hebben om zich te concentreren. Verder zou zij lijden onder stress en medicatie (CGVS H. II p. 2). Uw moeder legde twee medische attesten voor. Eén daarvan betreft een brief opgesteld door Fedasil, opgesteld op 27 november 2018. Dit attest stelt dat uw moeder last zou hebben van verschillende psychosomatische problemen en zij zich vaak bij de medische dienst zou melden. Zij zou regelmatig angstaanvallen en aanvallen van tetanie (het verkrampen van bepaalde spiergroepen) hebben. Bij het dossier zit eveneens een attest waaruit blijkt dat uw moeder één keer naar op de spoedafdeling van het ziekenhuis in Namen werd opgenomen omwille van hoofdpijn. Zij verliet het ziekenhuis alvorens men haar de resultaten van de testen meedeelde.*

*Na haar tweede gehoor op het CGVS stuurde uw moeder via haar advocaat een medisch attest waarin opnieuw wordt gesteld dat zij verschillende psychosomatische klachten heeft en hiervoor medicatie inneemt. Het attest stelt tevens dat er een behandeling door een psychiater werd voorgeschreven. Uit geen van deze attesten blijkt dat uw dat uw moeders cognitieve geheugen dermate is aangetast dat ze niet in staat zou zijn coherente en consistente verklaringen af te leggen. Deze attesten vermogen evenmin de geloofwaardigheid van uw verklaringen te herstellen.*

### *C. Conclusie*

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”*

De beslissing genomen in hoofde van verzoekster is de tweede bestreden beslissing, die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 02/08/2018*

*Overdracht CGVS: 21/08/2018*

*U werd gehoord op het Commissariaat-Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) op 28 november 2018 van 9.06 uur tot 18.03 uur (met een pauze tussen 10.52 uur en 16.35 uur). Uw advocaat meester Cécile Taymans loco meester Franz Geleyn was gedurende heel het gehoor aanwezig. U werd een tweede maal gehoord op 27 februari 2019 van 9.13 uur tot 11.58 uur. Uw advocate meester De Maeyer loco meester Geleyn was gedurende het hele gehoor aanwezig. U werd telkens bijgestaan door een tolk die het Pashtu machtig was.*

### *A. Feitenrelaas*

*U bent een Afghaans staatsburger van Pashtu origine, die geboren werd in het jaar 1359 (d.i. 1980-1981) in Kabul. In Kabul woonde u in de regio's Kushal Khan en Wazir Akbarkhan. U ging naar school tot de 10de graad. In het jaar 1992 trouwde u met uw man M. Q. F. Na uw huwelijk ging u in Wardak wonen, vanwaar uw man oorspronkelijk afkomstig was. U woonde tussen 4 en 6 jaar in het dorp Mahmad Jargel. Omwille van het werk van uw man verhuisden jullie terug naar Kabul. Uw man werkte gedurende korte tijd voor radio en TV. Nadien werkte uw man gedurende 7-8 jaar voor UNDP. Uw man kreeg een drietal dreigbrieven van de Taliban en ontving eveneens enkele dreigtelefoons. Uw man stopte met zijn werk voor UNDP in het jaar 2015 en werd daarna zelfstandige. Hij kocht en verkocht gronden, importeerde medicatie uit Pakistan,...*

*Uw zoon M. R. F. (CGVS (...), O.V. (...)) studeerde in Oekraïne. Toen hij op een gegeven moment uit Oekraïne terugkwam om het trouwfeest van zijn nonkel bij te wonen, vertelde u hem dat het tijd was voor hem om ook te trouwen. Hij ging akkoord maar vertelde u dat hij zelf wou kiezen met wie hij zou trouwen. Hij vroeg u om langs te gaan bij de familie van L., een Pashtu meisje afkomstig uit Paghman. In een periode van twee, drie maand ging u verschillende keren langs bij de familie van L. Hun antwoord was echter steeds negatief.*

*Op een gegeven moment kwam de familie van L. langs. Zij vertelden u dat hun dochter vermist was. Uw zoon was de avond ervoor evenmin thuis gekomen. Dit was in de 5de of 6de maand van 2018. De familie van L. vermoedde dat uw zoon en hun dochter samen waren weg gelopen. U deelde dit vermoeden. U probeerde uw zoon verschillende keren te contacteren maar zonder resultaat. Uw zoektocht naar uw zoon bij vrienden en familieleden leverde evenmin iets op.*

*Na het vertrek van uw zoon kwamen verschillende familieleden van L. op verschillende momenten langs.*

Haar ooms, waarvan één connecties had met M. en S. (een voormalig parlamentslid en machtig figuur in Kabul), kwam langs met een aantal gewapende personen. U werd door hen bedreigd. Familieleden van L. kwamen eveneens langs met enkele dorpsoudsten uit de regio. Zij dreigden ermee uw twee dochters af te nemen. U diende een klacht in bij het lokale politiekantoor. Zij verklaarden echter dat indien u een rustig leven wou hebben, u ver weg van deze personen diende te blijven. U vertrok naar Dewan Beghi met uw man en kinderen. Hier verbleef u ongeveer 20-21 dagen vooraleer u Afghanistan verliet. Jullie vertrokken uit Afghanistan in de zomer van 2018. Met het vliegtuig vlogen u en uw familie van Kabul naar Turkije. Jullie maakte de reis van Turkije naar Europa met de boot over de Middellandse Zee. Uw man raakte hierbij van jullie gescheiden. Tot op heden heeft u niet meer informatie over uw man.

U en uw kinderen kwamen aan in België op 30 juli 2018. U diende een asielaanvraag in op 2 augustus 2018. In België slaagde u erin uw zoon terug te vinden.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u twee medische documenten voor. Uw zoon legde ter staving van jullie asielaanvraag nog volgende documenten neer: zijn originele Afghaanse taskara, zijn Afghaanse rijbewijs, zijn schooldiploma van de 12de graad, zijn oude reispas, een bibliotheekkaart uit Oekraïne, drie documenten in verband met het werk van uw man, twee foto's waarop de vader van L. staat nadat hij gewond geraakte, drie foto's van de nonkel van L. samen met een groep gewapende mannen, één foto van L. en haar familie en drie medische documenten.

## **B. Motivering**

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd werden en dat u in de gegeven omstandigheden kon voldoen aan uw verplichtingen.

U baseert uw asielaanvraag op dezelfde motieven als uw zoon M. R. F. (CGVS (...), O.V. (...)) (CGVS H. I p. 8-10). In het kader van het door hem ingediende verzoek tot internationale bescherming is het CGVS overgegaan tot een weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bijgevolg kan in uw hoofde dezelfde beslissing worden genomen.

De beslissing van uw zoon werd als volgt gemotiveerd:

[idem bestreden beslissing verzoeker]

## **C. Conclusie**

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

## **2. Over de gegrondheid van het beroep**

### **2.1.1. Verzoekers voeren aan als volgt:**

"Schending van art. 2 par. 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motiveringsplicht van administratieve akten, artikel 48/3 en 48/4 en artikel 62 van de Wet van 15.12.1980 betreffende de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdeling;

Schending van het beginsel van behoorlijk bestuur dat bij de administratie rust en bij het voorbereiden en opmaken van een administratieve beslissing ;

Schending van artikel 3 van het EVRM, Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden zoals gewijzigd door Protocol Nr. 11 met de aanvullende Protocollen Nrs. 1, 4, 6, 7, 12 en 13 en artikel 1 van de Conventie van Genève ;

Schending van Artikel 17 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen

Schending van Artikel 4 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft,

Dat echter de motivering moet betrekking hebben op de ingeroepen feiten, waarbij melding moet worden gemaakt van de toepasselijke juridische regels en waarbij dient gemeld te worden hoe en waarom deze juridische regels hebben aanleiding gegeven tot de genomen beslissing;

Bovendien stelt de wet dat de motivering afdoende dient te zijn. Teneinde als afdoende kunnen beschouwd te worden dient de motivatie steun te vinden in het administratief dossier en alle elementen die ter kennis van de administratie werden gebracht in overweging te nemen.

De algemene beginselen van behoorlijk bestuur veronderstellen eveneens dat de administratie bij het uitoefenen van enige weigeringsbevoegdheid, zorgvuldig en redelijk te werk moet gaan;

Deze zorgvuldigheidsplicht houdt in dat het bestuursorgaan alle rechtstreeks bij het besluit betrokken belangen moet afwegen en dat de voor de belanghebbende nadelige gevolgen niet onevenredig mogen zijn in verhouding tot de met het besluit te dienen doelen;

Dat de overheid de zorgvuldigheidsplicht dient na te leven, hetgeen zowel een algemeen . rechtsbeginsel is als een beginsel van behoorlijk bestuur.

Dat de zorgvuldigheidsplicht geldt bij vaststelling en waardering van feiten (SUETENS, L.P. en BOES, M., Administratief Recht, Leuven ACCC), 1990, 31) alsmede bij de voorbereiding van de beslissing;

Dat ambtenaren zich niet mogen gedragen ms slecht geprogrammeerde automaten" (R.v.SL, REHSKENS, nr 20.602, 30 september 1980. R.W., 198182. 36, met noot LAMBRECHTS, W.). Dat De Raad van State eist dat de overheid tot haar voorstelling van de feiten (Rv.St. SPELEERS, nr 21.037. 17 maart 1981) en tot de feitenvinding (R.v.St., VAN KOUTER. nr 21-094. 17 april 1981) komt met inachtneming van de zorgvuldigheidsplicht

Dat de zorgvuldigheidsplicht de overheid verplicht tot zorgvuldige feitenvinding te doen ( RvSt., nr. 58. 328, deL 23 februari 1996)..

Dat ter zelfdertijd de motiveringsverplichting en de zorgvuldigheidsverplichting kunnen worden opgeworpen (Cfr. Rvst. VAN DEN HEUVEL nr. 79.355 van 18 maart 1999 ).

Dat terzake ook de zorgvuldigheidsplicht kennelijk geldt bij het nemen van beslissingen. Dat onderneer het is dat het de Commissaris-Generaal rekening dient te houden met elementen die inherent zijn aan de afkomst of inherent zijn in de samenleving waartoe de betrokkene behoort dit al dan niet voorkomend uit de afkomst alléén. Dat ook element die normalerwijze voortkomen, uit de context of specifieke vluchtcontext dienen in kaart gebracht te worden.

Dat tot slot, verzoekende partij de RVV vordert zijn persoonlijk geval te beoordelen in het kader van de volheid van rechtsmacht die hem door de wet werd toegekend

Artikel 17 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen luidt als volgt: § 2. Indien de ambtenaar tijdens het gehoor vaststelt dat de asielzoeker tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd in vergelijking met de door hem gedane verklaringen, dient hij de asielzoeker hierop in de loop van het gehoor te wijzen en zijn reactie daarop te noteren.

Artikel 4 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming bepaalt dat: 1. De lidstaten mogen van de verzoeker verlangen dat hij alle elementen ter staving van het verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk indient. De lidstaat heeft tot taak om de relevante elementen van het verzoek in samenwerking met de verzoeker te beoordelen.

Overwegende dat het CGVS geen enkel gebrek aan medewerking kan verwijten, Dat zij geen vragen heeft ontweken doch dat het voor de moeder het soms duidelijk moeilijk was om de vragen te begrijpen...

Er blijkt tevens een blijvende verwarring te zijn gebeurd in verband met de uiteindelijke status van het meisje L., dat van kindsbeen af blijkbaar reeds beloofd was aan een andere man dan de verzoekende partij , uiteraard zonder haar toestemming . Het huwelijk werd echter niet voltrokken, de verzoekende partij bleef enkel beloofd.

Het CGVS haalt tegenstrijdigheden aan , tussen de opeenvolgende verklaringen op DVZ en de navolgende verklaringen op het CGVS en tussen de verklaringen van moeder en zoon;

Het CGVS gebruikt een soort "cascade" redenering die tot het besluit van ongeloofwaardigheid leidt.

Zo begint het CGVS vooreerst de ongeloofwaardigheid van het uithuwelijken van L. aan te kaarten, om tot slot zelfs het uiteindelijk bestaan van het meisje en de aangeknoopte relatie te betwifelen ;

*Dat de tegenstrijdigheden ivm het feit dat L. aan een andere man beloofd was berusten enkel en alleen maar op detailelementen die niet centraal staan voor de problematiek en die ook verwekt worden door de onderzoeksmethodes die het CGVS gebruikt.*

*Het is inderdaad heel verwarrend en een constante bron van verwarring éénmaal eisen een kort relaas te maken en andermaal eisen een heel gedetailleerd relaas te maken ;*

*Dat de moeder ook niet hetzelfde niveau opleiding heeft als de zoon;*

*Dat de moeder en de zoon ook niet constant samen hebben geleefd , zodat zij evenmin hetzelfde hebben beleefd;*

*Dat verder dient ook te worden vastgesteld dat het probleem van de zoon en van het meisje thans voor de moeder , emotioneel naar de achtergrond verschoven wordt, daar de vrouw thans uiteraard meer bekommerd en verward worddt door de gelegenheid dat haar man vermist is....*

*Hetgeen geenszins uitsluit dat zij uiteraard geen afstand doet van haar vrees in geval van terugkeer.*

*Wel integendeel meent zij dat haar toestand van alleenstaande vrouw in geval van terugkeer haar nog meer zou blootstellen aan vervolgingen, vermits zij als vrouw in Afghanistan niets weegt.*

*Dat het CGVS hiermee geen enkele rekening houdt.*

*Dat het CGVS evenmin rekening houdt met het feit dat de twee minderjarige dochters thans opgeist worden door de familie van L., zoals de traditie dat oplegt en toelaat.*

*Dat het CGVS dit aspect niet onderzoekt, daar waar de situatie van de meisjes in geval van terugkeer van hun alleenstaande moeder bijzonder kwetsbaar is;*

*Dat deze vaststelling reeds volstaat om de beslissing te vernietigen <;*

*Dat verder dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij thans in staat is het bewijs van het werkelijk bestaan van het meisje L. te leveren.*

*Dat L. in Pakistan verblijft bij een zus van R.;*

*Dat zij met de medeplichtigheid van haar jongere zus een copie heeft kunnen bekomen van haar in Afghanistan achtergebleven identiteitskaart.*

*Dat het meisje ook een medisch onderzoek laten verrichten teneinde het bewijs te leveren dat zij thans niet meer maagd is.*

*Dat hiermee ook aangetoond wordt het huwelijk effectief voltrokken werd tussen haar en de verzoekende partij*

*Dat het meisje verder zelf een aanvraag tot bescherming heeft ingediend in Pakistan, daar zij uiteraard vreest naar Afghanistan te worden teruggestuurd.*

*Dat het meisje geen andere oplossing meer had toe zij diende vast te stellen dat zij onmogelijk de verzoekende partij kon vervoegen;*

*Dat deze elementen naar de geloofwaardigheid van het relaas van de verzoekende partij wijst.*

*Dat moeder en zoon eensluidend zijn nopens het feit dat L. beloofd was aan een andere man en en dat dit ook de grond uitmaakt van de aanvraag tot bescherming van het meisje in Pakistan.*

*Dat deze bijkomende elementen dienen te worden onderzocht.*

*De RVV beschikt immers niet over al de nuttige gegevens ivm de verzoekende partij;*

*Dat het CGVS verder het geval van de verzoekende partij duidelijk enkel ten laste heeft onderzocht ;*

*Verder dient te worden vastgesteld dat de veiligheidssituatie zelfs in Kabul uitermate precair geworden is zodat de zekerheid van de verzoekende partij aldaar niet zou kunnen worden gewaarborgd.*

*Dat enerzijds de algemene situatie over gans Afghanistan sinds einde 2016 aanzienlijk verslecht is ondermeer in die zin dat de Taliban thans aanwezig zijn in een heel groot deel van Afghanistan, maar ook dat de Taliban hun tactiek is veranderd waarbij ook een groter aantal doden vielen, ook onder de burgerlijke bevolking.*

*Meer dan ooit blijkt dat de autoriteiten de situatie niet onder controle krijgen, in tegengestrijd met hetgeen het CGVS beweert;*

*Dat is hetgeen terug te vinden is in de onderstaande persartikels :".*

Verzoekers nemen persberichten op van lemonde.fr van 29 januari 2018.

*"Een wijziging van tactiek was ook reeds opgemerkt sinds oktober 2017, precies reeds in de streek van PAKTIA waarvan de verzoekende partij afkomstig is."*

Verzoekers citeren uit een artikel van epub.stripes.com van 22 oktober 2017.

*"Dat hieruit allemaal kan worden besloten dat de Taliban die thans meer dan 40 % van het Afghaans grondgebied onder controle hebben, machtiger zijn dan ooit en dat de burgerlijke bevolking thans eveneens hun doelwit is geworden, uiteraard in de regio waarvan de verzoekende partij afkomstig is doch ook in Kabul waar de Afghaanse autoriteiten de veiligheid niet kunnen waarborgen ;".*

Verzoekers vermelden een bericht van lefigaro.fr van 10 maart 2018.

*"Dat deze recente informatie die kwalitatief even waardig als de informatie die door het CGVS wordt voorgelegd, de situaties van burgers in Afghanistan maar ook in Kabul onder een volledig ander daglicht stelt waarnaar uiteraard rekening dient te worden gehouden.*

*Dat verder dient te worden bevestigd dat de Afghaanse regering thans uiterst zwak blijkt te zijn en eerder met haar politieke doelen ivm de verkiezingen van 2019 bekommerd dan met het welzijn en de veiligheid van de bevolking,".*

Verzoekers citeren een artikel van le-croix.com van 14 maart 2018.

*"Dat de situatie in Afghanistan anno 2019 duidelijk verslecht met geen hoop tot verbetering op kort of middellang termijn, zoals duidelijk blijkt uit de hiernavolgende artikels, die naar de veiligheidssituatie wijzen, ook in Kabul."*

Verzoekers verwijzen naar informatie van afghanistan-analysts.org van 27 april 2018.

*"De beslissing dient derhalve te worden vernietigd, indien de Raad niet achtte over de nodige elementen te beschikken om de verzoekende partij als vluchteling te erkennen of haar de subsidiaire bescherming toe te kennen;*

*Ter herinnering zijn de volgende elementen niet betwist :*

*- de identiteit, Afghaanse nationaliteit, het recent verblijf in Afghanistan*

*Dat alle door verzoekende partij verklaarde elementen, voorgelegde documenten, bewijzen dat er ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of voor een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980, des te meer dat verzoekende partij een jonge man is hetzij een mogelijk doelwit voor de Taliban .*

*Dat het CGVS geen enkele rekening wenst te houden met al deze voorgelegde elementen en er alleszins geen onpartijdig onderzoek van maakt.*

*Dat deze vaststellingen eveneens de vernietiging van de beslissing rechtvaardigen. :".*

#### **AANGAANDE DE SUBSIDIAIRE BESCHERMING**

*Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: "§ 1. De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet 19 voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar*



*hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt. " De tweede paragraaf van voormeld artikel bepaald het volgende: § 2. Ernstige schade bestaat uit : a) doodstraf of executie; of, b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of, c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. "*

*Verzoeker dreigt het slachtoffer te worden van ernstige schade en dit omwille van de precare veiligheidssituatie in haar regio, toestand die zelf blijkt uit de informatie van liet CGVS maar waarvan het CGVS geen correcte analyse verricht, doch eveneens uit de hierbij aangehaalde recente informatie.*

*Dat allerminstens de subsidiaire bescherming dient te worden toegekend;"*.

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegen verzoekers volgende documenten bij het verzoekschrift:

*"5. Een copie van de identiteitskaart van het meisje L.*

*6. Een dokters attest uit Pakistan dat bewijst dat L. niet meer maagd is , hetgeen ook een beijs inhoudt dat het huwelijk voltrokken werd.*

*7. Copie van de aanvraag tot bescherming ingediend door L. in Pakistan, op grond van hetzelfde relaas*

*8. Een attest van de verantwoordelijke van de firma DWA dat verklaart dat de vader van R. tussen december 2008 en december 2016 bij hen werkzaam was;*

*9. Informatie over het bedrijf DWA dat bewijst dat de firma gespecialiseerd was voor te werken met de UNO kantoren, de ambassadesj de banken, de gouvernemente instellingen, op nationaal, provinciaal en lokaal niveau ;"*

2.1.3. In een aanvullende nota van 23 augustus 2019 brengt de commissaris-generaal volgende documenten ter kennis:

- UNHCR "Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 30 augustus 2018;

- COI Focus "Afghanistan. Security Situation in Kabul City" van Cedoca van 15 mei 2019;

- EASO-rapport "Afghanistan Security Situation" van december 2017;

- EASO-rapport "Afghanistan Security Situation Update" van mei 2018;

- EASO-rapport "Afghanistan Security Situation" van juni 2019;

- EASO-rapport "Country Guidance Afghanistan" van juni 2019.

2.1.4. Ter terechtzitting leggen verzoekers een aanvullende nota neer met volgende stukken:

*"Afkomstig uit Pakistan :*

*1.originele omslag*

*2. origineel van het medische attest dat de echtgenote L. ontmaagd is*

*3.duplicaat van de brief van L. ter ondersteuning van haar asielaanvraag in Pakistan*

*4. huwelijksacte opgemaakt door de Mullah Q.H.A. van de moskee van Peshawar, Arbar Road – Peshawar-Pakistan met vertaling naar het Nederlands*

*Afkomstig uit Afghanistan :*

*5. Originele omslag*

*6. de bedreigingsbrief van de Talibans die de zussen Z. en S. ter huwelijk eist als compensatie voor de verwekte schande*

*Er werd vastgesteld dat de tolk de datum niet heeft vermeld/vertaald reden waarom het originele document hem teruggestuurd werd met de vertaling ter aanvulling , documenten die heden nog niet werden teruggestuurd;*

*7. Attest van het Ziekenhuis dat de vader van L. verzorgd heeft nadat hij beschoten werd na de vlucht van zijn dochter*

*Uit België ;*

*8. Medisch attest van dokter NAVET met betrekking tot de moeder , dat angststoornissen en een belangrijke paniekstoornis vaststelt alsmede het inname van medicaties en een tweewekelijkse psychologische opvolging*

*9. Psychologisch attest van Mevrouw SARTO met betrekking tot de moeder dat de aanwezigheid van verscheidene trauma vaststelt die een zekere invloed aantonen op de mogelijkheid voor de moeder coherent te zijn".*

2.2. De Raad onderzoekt de verzoeken om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekers al dan niet beantwoorden aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoekers geschonden achten, en een theoretische uiteenzetting hierover, laat op zich niet toe om vast te stellen dat verzoekers een nood hebben aan internationale bescherming.

Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. Aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal de bestreden beslissingen heeft gesteund.

2.3. Wat de vluchtelingenstatus betreft, treedt de Raad verzoekers niet bij dat de commissaris-generaal ten onrechte heeft besloten dat de gang van zaken met betrekking tot de uithuwelijking en zelfs het bestaan van L. ongeloofwaardig is, omdat “een soort van “cascade” redenering” wordt gebruikt. De toetsing van een relaas kan wel degelijk gebeuren aan de hand van de verschillende verklaringen die verzoekers hebben afgelegd zowel bij aanvang van de procedure bij de Dienst Vreemdelingenzaken als tijdens de persoonlijke onderhouds bij het Commissariaat-generaal. Verzoekers tonen niet aan dat de bestreden beslissingen enkel berusten op detailelementen die niet centraal staan. Zij poneren dit overigens zonder enige verdere uitwerking van hun grieven op dit punt. Het feit dat (1) de duur van het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken verschilt met dat bij het Commissariaat-generaal, (2) verzoekers niet hetzelfde opleidingsniveau hebben en (3) zij niet constant samen hebben geleefd, doet op zich geen afbreuk aan de vaststellingen in de bestreden beslissingen.

Verzoeksters stelling dat zij thans meer bekommerd is omdat haar echtgenoot is vermist, maakt op zich geen nood aan internationale bescherming aannemelijk. De Raad stelt vast dat uit verzoeksters verklaringen blijkt dat zij nog een regelmatig en goed contact heeft met haar schoonvader (met wie zij steeds heeft samen gewoond) en met haar familie in Afghanistan (F.H. Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 5B, p. 3-4; F.H. Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5A, p. 3). Over haar schoonouders stelt verzoekster overigens dat zij geen problemen kennen in Afghanistan.

Het betoog dat er ook rekening moet worden gehouden met de dochters van verzoekster, die thans worden opgeëist door de familie van L., is ongeloofwaardig. Het is immers een uitloper en gevolg van het asielrelaas dat steunt op de verboden relatie die verzoeker met L. zou hebben gehad. In het verzoekschrift wordt er aangegeven dat verzoeker thans het werkelijk bestaan van L. aannemelijk zou maken. Hij verwijst hiervoor naar een medisch attest (verzoekschrift, stuk 6). Ter terechtzitting, leggen verzoekers opnieuw het medisch attest (aanvullende nota, stuk 2) neer. De Raad stelt vast dat de laatste versie van het medisch attest (in de aanvullende nota) verder werd aangevuld en dus niet overeenstemt met het attest van het verzoekschrift. Deze vaststelling ondergraaft de authenticiteit van het attest en aldus de geloofwaardigheid van verzoekers en hun relaas. Bovendien vermeldt het attest, in beide versies, dat L. een jaar getrouwd is, in tegenstelling tot het feitenrelaas dat verzoekers hebben afgelegd. Thans wordt ook een huwelijksakte bijgebracht ter ondersteuning van dit relaas (aanvullende nota, stuk 4). Deze vaststellingen duiden erop dat verzoekers bewijsmateriaal fabriceren, waarvan de inhoud flagrant tegenstrijdig is met de eerder afgelegde verklaringen, wat aldus ook afstraalt op de bewijswaarde van de overige documenten die verzoekers thans bijbrengen. Bijgevolg kan er geen enkel geloof worden gehecht aan de oorsprong van hun beweerdde problemen die voortvloeien uit de relatie tussen verzoeker en L., die hen Afghanistan hebben doen verlaten.

De overige aspecten die werden beoordeeld in de bestreden beslissingen, worden op geen enkele manier betwist in het verzoekschrift. De betreffende motivering is correct en pertinent en vindt steun in het administratief dossier en wordt door de Raad overgenomen:

*“Tijdens het overlopen van de fiche in verband met uw bijzondere procedurele noden op de DVZ haalde u aan zich slecht te voelen omwille van ondergane ‘martelingen’. U zou hierdoor zelfs in staat zijn uzelf te pijnigen (zie vragenlijst ‘bijzondere procedurele noden’ DVZ, R.).*

*Er dient echter opgemerkt te worden dat u tijdens geen enkel gehoor op het CGVS, noch tijdens het overlopen van de CGVS vragenlijst op de DVZ, noch in de opmerkingen die u had over het gehoorverslag enige vermelding maakt van dergelijke feiten. Verder werd uzelf verschillende keren gevraagd naar uw vrees bij terugkeer naar Afghanistan. U haalde slechts aan de familie van uw vriendin L. te vrezen en verklaarde geen andere vrees te hebben. U had evenmin problemen met de autoriteiten of medeburgers in uw land van herkomst (CGVS vragenlijst R. nr. 3.5 en nr. 3.8, CGVS R. I p. 19, CGVS R. II p. 8). Indien u werkelijk martelingen had ondergaan die een invloed zouden hebben op uw vrees bij terugkeer, kan echter wel van u verwacht worden dat u hierover zou vertellen. Het feit dat u nalaat hierover te spreken en deze bewering evenmin met documenten kan staven, doet dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid hiervan.*

*Verder dient opgemerkt te worden dat u en uw moeder verklaarden dat uw vader in het verleden werkzaam is geweest voor UNDP (United Nations Development Programme). U en uw moeder verklaarden dat uw vader tot 2015 voor de UNDP werkte, toen hij zou zijn bedreigd door de Taliban. Sinds uw vader met zijn werk voor UNDP was gestopt zouden jullie niets meer van de Taliban hebben gehoord (CGVS vragenlijst nr. 3.7 H.). Tijdens haar gehoor op het CGVS verklaarde uw moeder eveneens dat uw vader in het verleden drie dreigbrieven van de Taliban kreeg en verschillende dreigtelefoontjes ontving waarin gezegd werd dat hij met zijn werk moest stoppen. Nadat uw vader met zijn werk voor UNDP was gestopt in 2015, zou hij echter geen problemen meer hebben gehad met de Taliban. Hij zou daarenboven nooit andere problemen hebben gehad omwille van deze job (CGVS H. I p. 6).*

*Het CGVS meent echter dat er op basis van verschillende elementen ernstig kan worden getwijfeld aan jullie bewering dat uw vader tot recent voor de UNDP werkte én dat hij omwille van zijn werk door de Taliban zou zijn bedreigd. Zo is het zeer opvallend dat jullie geen enkel recent document voorlegden in verband met de tewerkstelling van uw vader. De drie attesten die jullie neerleggen met betrekking tot het werk van uw vader tonen slechts aan dat uw vader als accountant bij Care International in Afghanistan heeft gewerkt van juli 1997 tot maart 2003 en bij UNDP in de periode van 2003 tot mei 2005. Het derde attest toont aan dat hij in 2007 gepromoveerd werd tot 'deputy programme manager'. Indien uw vader werkelijk tot 2015 voor de UNDP zou hebben gewerkt, kan redelijkerwijze worden verwacht dat jullie deze tewerkstelling (en de problemen die hij omwille van dit werk zou hebben gekend) met meer recente documenten zouden kunnen staven. Voorts dient opgemerkt te worden dat de verklaringen van u en uw moeder over het werk van uw vader uiterst vaag bleven. Zo wist u niet wanneer uw vader met deze job was begonnen, wist u niet wat uw vader daar deed, noch op welk departement hij werkte. U wist niet welke taken en verantwoordelijkheden uw vader had en kon slechts zeggen dat hij een bureaufunctie had (CGVS R. I p. 6). Uw moeder vertelde wel dat haar man in de computerafdeling werkte, maar wist niet wat hij daar deed, wist evenmin wat diens taken of verantwoordelijkheden waren,... (CGVS H. I p. 5-6). Indien uw vader de laatste jaren voor uw vertrek effectief nog voor de UNDP werkte én indien hij omwille van deze job zou zijn bedreigd, kan redelijkerwijze worden verwacht dat u en uw moeder toch meer over zijn werkzaamheden zouden kunnen vertellen, quod non in casu. Daarenboven vermeldde u tijdens het interview bij de DVZ op geen enkel moment dat uw vader omwille van zijn werk problemen zou hebben gekend met de Taliban. U verklaarde ook uitdrukkelijk dat u behalve de problemen met de familie van L. geen andere vrees kende in Afghanistan (DVZ verklaring nr. 3.5), wat toch opmerkelijk is indien uw vader effectief zijn job zou moeten hebben opgeven omwille van bedreigingen door de taliban. Ten slotte, zelfs indien uw vader werkelijk tot recent voor de UNDP zou hebben gewerkt en hij werkelijk zijn job moest opgeven omwille van bedreigingen, wat zoals gezegd geenszins is aangetoond, kan worden verwezen naar de verklaringen van uw moeder als zouden jullie na het opzeggen van het werk van uw vader in 2015 niets meer van de Taliban hebben gehoord (CGVS H. I, p. 6), wat er evenmin op wijst dat er in jullie hoofde een gegronde en actuele vrees zou bestaan omwille van het werk van uw vader in het verleden.*

*Uw moeder verklaarde tijdens haar gehoor eveneens een vrees te hebben voor haar minderjarige kinderen omwille van de algemene situatie in het land. Ze verklaarde: "door de algemene onveilige situatie waren ze ook niet veilig in Afghanistan. Er wordt gif gespreid op gezichten van meisjes die naar school gaan, verkrachtingen, ontvoeringen, ze waren daardoor ook niet veilig" (CGVS H. I p. 16). Jullie zouden dergelijke zaken nog niet hebben meegemaakt, maar dit zou in de toekomst nog kunnen komen (CGVS H. I p. 16).*

*In verband met de algemene omstandigheden in de stad van Kabul dient verwezen te worden naar onderstaande paragrafen waarin de veiligheidssituatie wordt beschreven. Jullie kunnen niet aannemelijk maken dat jullie meer risico zouden lopen om slachtoffer te worden van veiligheidsincidenten louter en alleen omdat u zussen heeft die onderwijs zouden willen genieten.*

*Zo blijkt immers uit de verklaringen van uw moeder dat uw zussen, die reeds 16 en 17 jaar zouden zijn, in het verleden dergelijke zaken nog niet meemaakten.*

*Dergelijke vrees is dan ook louter hypothetisch. Bovendien blijkt uit de verklaringen van zowel u als uw moeder dat jullie in het verleden in een zeer comfortabele financiële positie zaten. Er kan dan ook aangenomen worden dat uw familie in staat zouden zijn uw zussen in veilige omstandigheden naar school te sturen."*

*"De door jullie voorgelegde documenten kunnen niets wijzigen aan bovenstaande vaststelling. Uw paspoort, rijbewijs, taskara bevatten louter persoonsgegevens die in deze beslissing niet in twijfel worden getrokken. Het paspoort dat u voorlegde aan het CGVS was geldig van 2013 tot 2018. U vertelde bovendien dat u een nieuw paspoort had waarop de biometrische gegevens werden genoteerd en dat dit paspoort niet meer geldig was (CGVS R. I p. 3). U legde dit nieuwe paspoort echter niet voor. Uw moeder zou het nieuwe paspoort hebben meegenomen tijdens haar reis naar Europa en zou het hebben moeten afgeven aan de smokkelaar in Turkije (CGVS R. I p. 3). Het attest dat u neerlegde met betrekking tot uw secundair onderwijs toont aan dat u uw middelbare school heeft afgemaakt. Uw bibliotheekkaart toont aan dat u in Oekraïne heeft gestudeerd.*

*De drie attesten die jullie neerleggen met betrekking tot het werk van uw vader tonen slechts aan dat uw vader als accountant bij Care International in Afghanistan heeft gewerkt van juli 1997 tot maart 2003 en bij UNDP in de periode van 2003 tot mei 2005. Het derde attest toont aan dat hij in 2007 gepromoveerd werd tot 'deputy programme manager'. Zoals hierboven reeds werd beargumenteerd kunnen jullie geen vrees met betrekking tot het werk van uw vader aannemelijk maken.*

*Verder legde u nog een foto voor waarop te zien is hoe een grote groep mensen, voornamelijk vrouwen, picknicken in het bos. U verklaarde dat L. en haar familie op deze foto te zien zouden zijn. U brengt echter geen enkel bewijs aan waaruit valt af te leiden dat het meisje op de foto uw vriendin L. zou zijn. Zelfs indien wordt aangenomen dat het L. is die op de foto staat, kan bezwaarlijk uit deze foto afgeleid worden dat u met L. een relatie had, met haar bent weg gelopen en uw familie omwille van deze relatie problemen zou hebben gekend. U legde nog drie andere foto's voor. Hierop zijn telkens verschillende mannen te zien, waarvan sommige gewapend zijn. U verklaarde dat op deze foto's de vader en oom van L. zouden staan. Met deze foto's wil u aantonen dat de oom van L. een belangrijke en machtige persoon is die voor het presidentiële paleis en voor M. werkte (CGVS F. I p. 3). Uit deze foto's kan evenmin worden afgeleid dat de personen die hierop te zien zijn de familieleden van L. zouden betreffen. Bovendien kan aan dergelijke foto's geen enkele bewijswaarde worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. U legde nog twee foto's neer van een oudere man in het ziekenhuis, gekoppeld aan enkele machines. U verklaarde dat deze persoon de vader van L. zou zijn (CGVS R. I p. 19) Uit niets kan echter afgeleid worden dat deze persoon de vader van L. betreft. Evenmin blijkt uit deze foto's omwille van welke reden en in welke omstandigheden hij in het ziekenhuis werd opgenomen.*

*U en uw moeder legde verschillende medische attesten voor. U legde drie medische attesten voor met betrekking tot uzelf. Het eerste medisch attest werd opgemaakt in het opvangcentrum van Pondrôme, opgemaakt op 27 november 2018 en stelt dat u geheugenproblemen zou hebben. Verder staat hierin vermeld u veel stress heeft waardoor u aanzienlijke hoeveelheden cannabis rookt. Uit het attest bleek dat u reeds verschillende behandelingen onderging om te proberen te stoppen met het consumeren van cannabis. Verder legde u nog een attest voor van een neurologisch onderzoek dat gebeurde naar aanleiding van uw geheugenproblemen. In dit attest staat dat u verklaarde een trauma aan uw schedel te hebben opgelopen toen u als kind van een tweede verdieping viel. Na deze val verklaarde u geheugenproblemen te hebben. U vermeldde eveneens uw gebruik van cannabis en Tramadol. U verklaarde verder vooral te vergeten wat u niet belangrijk achtte, zoals namen van personen, had moeilijkheden om uw impulsiviteit te controleren en problemen met slapen. Na onderzoek concludeert de behandelende arts dat de geheugenproblemen geen band hebben met uw val in het verleden. Zij legt een link met een angstig-depressief syndroom en met uw consumptie van medicatie en cannabis. Zij verwijst u door voor psychiatrisch onderzoek. De uitslag van het elektro-encefalogram dat u voorlegde was normaal. U legt geen medische attesten voor van verder psychiatrisch onderzoek. Uit deze attesten blijkt dan ook niet dat uw cognitief geheugen dermate is aangetast dat u niet in staat zou zijn coherente en consistente verklaringen af te leggen. In dit verband kan er trouwens op gewezen worden dat uit een analyse van uw gehoorverslagen blijkt dat u aangaande uw asielrelaas wel degelijk in staat was om gedetailleerde verklaringen en beschrijvingen (namen, data, plaatsen, e.d.) af te leggen. De tegenstrijdigheden die werden vastgesteld tussen uw eigen verklaringen en de verklaringen van uw moeder, betroffen bovendien geen details maar hadden betrekking op elementen die aan de essentie van jullie vervolgingsvrees liggen.*

*De loutere vermelding dat u geheugenproblemen zou hebben, waarbij verder geen informatie wordt gegeven over de aard of de ernst van deze problemen, vormt aldus geen verschuiving voor de die werden vaststellingen gemaakt. Deze attesten vermogen bijgevolg niet om de geloofwaardigheid van uw verklaringen te herstellen.*

*Uw moeder verklaarde zelf ook medicatie te gebruiken en last te hebben om zich te concentreren. Verder zou zij lijden onder stress en medicatie (CGVS H. II p. 2). Uw moeder legde twee medische attesten voor. Eén daarvan betreft een brief opgesteld door Fedasil, opgesteld op 27 november 2018. Dit attest stelt dat uw moeder last zou hebben van verschillende psychosomatische problemen en zij zich vaak bij de medische dienst zou melden. Zij zou regelmatig angstaanvallen en aanvallen van tetanie (het verkrampen van bepaalde spiergroepen) hebben. Bij het dossier zit eveneens een attest waaruit blijkt dat uw moeder één keer naar op de spoedafdeling van het ziekenhuis in Namen werd opgenomen omwille van hoofdpijn. Zij verliet het ziekenhuis alvorens men haar de resultaten van de testen meedeelde.*

*Na haar tweede gehoor op het CGVS stuurde uw moeder via haar advocaat een medisch attest waarin opnieuw wordt gesteld dat zij verschillende psychosomatische klachten heeft en hiervoor medicatie inneemt. Het attest stelt tevens dat er een behandeling door een psychiater werd voorgeschreven. Uit geen van deze attesten blijkt dat uw dat uw moeders cognitieve geheugen dermate is aangetast dat ze niet in staat zou zijn coherente en consistente verklaringen af te leggen. Deze attesten vermogen evenmin de geloofwaardigheid van uw verklaringen te herstellen."*

De twee medische attesten, die werden gevoegd bij de aanvullende nota door verzoekers, bevatten slechts een bevestiging van de psychologische problematiek en behandeling van verzoekster. Dit werd correct beoordeeld door de bestreden beslissingen, zodat een verdere bespreking ervan zich niet opdringt.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekers een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoekers zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroepen op hun asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Zij tonen niet aan dat zij in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Het staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Afghanistan een gewapend conflict is.

Dit blijkt genoegzaam uit de UNHCR's "*Eligibility Guidelines for assessing the International protection needs of asylum-seekers from Afghanistan*" van 30 augustus 2018.

De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c).

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet stellen de bestreden beslissingen vooreerst terecht als volgt:

*"Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker ook een subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.*

*Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan van 30 augustus 2018 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5b8900109.html> of <https://www.refworld.org>) en de EASO Country Guidance note: Afghanistan van mei 2018 (pag.1, 71-77 en 83-84, beschikbaar op <https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/easo-country-guidance-afghanistan-2018.pdf> of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) in rekening genomen.*

*Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.*

*UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer is van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werd. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan.*

*In voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Afghanistan verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.*

*In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.*

*Zowel uit de UNHCR Guidelines, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er slechts een beperkt aantal provincies te kampen heeft met een voortdurende en open strijd tussen AGE's en de Afghaanse veiligheidsdiensten, of tussen AGE's onderling. De situatie in deze provincies worden vaak gekenmerkt door aanhoudend en wijd verspreid geweld dat veelal de vorm aanneemt van ground engagements, luchtbombardementen, IED's, etc. In deze provincies vallen veel burgerslachtoffers te betreuren, en het geweld dwingt burgers om hun woonplaats te ontvluchten. De mate van willekeurig geweld in de provincies waar zich een voortdurende open strijd afspeelt, is dermate hoog dat er slechts minimale individuele elementen vereist zijn om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies vinden weliswaar met enige regelmaat incidenten plaats, maar kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van open combat of hevige en voortdurende of onderbroken gevechten. De omvang en de intensiteit van het geweld zijn er beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten wordt.*

*Uit de beschikbare informatie blijkt dat er wat deze provincies betreft niet kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien een verzoeker aannemelijk maakt dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestaan die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhogen (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 28). Tot slot zijn er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag is dat in het algemeen kan gesteld worden dat er geen reëel risico bestaat voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvindt in de provincie.*

*Inzake de veiligheidssituatie wordt voorts vastgesteld dat de situatie in de steden, vooral in de provinciehoofdplaatsen, sterk verschilt van deze op het platteland. De meerderheid van de steden staan immers onder controle van de Afghaanse overheid, die de infiltratie van insurgents in de steden tracht te voorkomen door in te zetten op een verhoogde aanwezigheid van militaire en politionele diensten. In het algemeen worden Afghaanse steden dan ook relatief veiliger geacht dan rurale gebieden. Dat is ook de reden waarom vooral stedelijke gebieden een toevluchtsoord vormen voor burgers die het geweld in de rurale gebieden wensen te ontvluchten.*

*Het gros van het geweld dat in de grootsteden plaatsvindt kan toegeschreven worden aan AGE's die in deze stedelijke gebieden actief zijn, en die met hun acties voornamelijk leden van de Afghaanse veiligheidsdiensten, overheidsmedewerkers, en buitenlandse (diplomatieke) aanwezigheid viseren. Het geweld dat in de grootsteden er plaatsvindt is dan ook doorgaans doelgericht van aard en neemt er in hoofdzaak de vorm aan van aanvallen op 'high profile' doelwitten, doelgerichte moorden en ontvoeringen. Met 'high profile' doelwitten worden overheidsgebouwen, overheidsmedewerkers, gebouwen en leden van de Afghaanse veiligheidsdiensten, alsook plaatsen met een internationale diplomatieke, militaire, humanitaire, supranationale of andere aanwezigheid bedoeld. Omwille de aard van de doelwitten die geviséerd worden, is het gros van de aanslagen die in de steden plaatsvindt op bepaalde plaatsen in een stad geconcentreerd. Hoewel veel van deze doelgerichte aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijk collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn van de opstandelingen.*

*Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de stad Kabul te worden beoordeeld.*

*Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation december 2017 (pag. 1-74, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5ac603924.html> of <https://www.refworld.org>); het EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation- Update – mei 2018 (pag. 1-34, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5b3be4ad4.html> of <https://www.refworld.org>); en de COI Focus Afghanistan: Security situation in Kabul city van 24 april 2018, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_afghanistan\\_security\\_situation\\_in\\_kabul\\_city.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_security_situation_in_kabul_city.pdf) of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat nationale en internationale veiligheidstroepen prominent aanwezig zijn in de stad. Voorts blijkt dat de regering, het Afghaanse Nationale Leger (ANA) en de Afghaanse Nationale Politie (ANP) de situatie in Kabul relatief goed onder controle hebben. De stad is, net zoals bijna alle provinciehoofdsteden stevig in handen van de overheid en relatief veilig. Omwille van de hoge concentratie aan overheidsgebouwen, internationale organisaties, diplomatieke compounds, en internationale en nationale veiligheidsdiensten, verschilt de veiligheidssituatie in de stad Kabul van de situatie in de meeste andere Afghaanse districten en provincies.*

*Niettegenstaande het geweld in Kabul stad slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de stad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Kabul stad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.*

*Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het*

*betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om de stad Kabul te verlaten.*

*Uit de beschikbare informatie blijkt dat de stad Kabul ruw geschat 3,5 à 5 miljoen inwoners heeft en dat er voor het jaar 2017 in de stad 1612 burgerslachtoffers vielen ingevolge zelfmoord- en complexe aanslagen. Het gros van het geweld dat in de hoofdstad plaatsvindt, kan toegeschreven worden aan de AGE's die in de stad actief zijn en er complexe aanslagen plegen. De terreuraanslagen die zij in de onderzochte periode pleegden, kaderen binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de stad Kabul, met name gecoördineerde en complexe aanslagen die gericht zijn tegen "high profile" doelwitten waarbij de internationale aanwezigheid en Afghaanse autoriteiten worden gevisieerd. Het geweld in de stad is voornamelijk gericht tegen Afghan National Security Forces (ANSF), overheidsmedewerkers, en buitenlandse (diplomatieke) aanwezigheid. Hoewel veel van deze aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijk collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn van de opstandelingen in Kabul. Daarnaast heeft IS sinds 2016 enkele grootschalige aanslagen gepleegd, waarbij moskeeën en evenementen van de sjiiitische gemeenschap gevisieerd werden. Verder worden ook religieuze en tribale leiders die samenwerken met de overheid, moskeeën, leden van de clerus, alsook journalisten en mensenrechtenactivisten gevisieerd.*

*Omwille de aard van de doelwitten die gevisieerd worden, is het gros van de aanslagen op bepaalde plaatsen in de stad Kabul geconcentreerd. Verder blijkt dat willekeurige aanslagen met veel burgerdoden maar zonder aanwijsbaar doelwit niet voorkomen in de stad, ook tijdens piek van aanslagen in januari 2018. De impact van de beschreven aanslagen is verder niet van dien aard dat het inwoners van de stad dwingt hun woonplaats te verlaten. Bovendien blijkt de stad een toevluchtsoord te zijn voor burgers die het geweld in andere districten en provincies ontvluchten.*

*Niettegenstaande er zich in de hoofdstad Kabul met enige regelmaat complexe aanslagen voordoen, kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er dat de mate van willekeurig geweld in Kabul stad niet dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar Kabul stad aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van de artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.*

*U laat echter na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Kabul. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld."*

De Raad merkt op dat de informatie toegevoegd door de commissaris-generaal in zijn aanvullende nota deze analyse genoegzaam bevestigt. De door verzoekers toegevoegde informatie is dezelfde en ligt voor het overige in dezelfde lijn als deze waarop voorgaande analyse van de veiligheidssituatie in de stad Kabul is gesteund. Zij verwijzen nog naar de situatie "in de streek van Paktia", maar dit is niet relevant voor de beoordeling van hun verzoek. Verzoekers' betoog is niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan het voorgaande.

De vaststellingen in de bestreden beslissingen op dit punt worden dan ook overgenomen.

Hoewel dit de uitzonderlijke situatie betreft waarbij collectieve elementen een belangrijke rol spelen, moet niettemin verzoekers' verzoek om internationale bescherming ook systematisch individueel worden onderzocht en dit in verhouding tot de twee andere in artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet bedoelde situaties.

Voor zover verzoekers zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroepen op de aangevoerde asielmotieven en de situatie waarbij rekening wordt gehouden met hun persoonlijke omstandigheden, kan vooreerst dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekers voeren verder geen andere redenen aan waarom zij niet kunnen terugkeren naar de stad Kabul.



Verzoekers tonen gelet op het voormelde niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar de stad Kabul een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.4. Verzoekers vragen *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissingen te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig september tweeduizend negentien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP